

vil kalde Hovedændringsforslaget, til Paragraffens 4de Stykke, og jeg betænker mig ikke paa at fastholde, at det var et meget moderat Ændringsforslag, som var meget imødekommande overfor den anden Part, men desuagtet blev det nedstemt. Dermed er vor Stilling til hele Lovforslaget givet, idet vi finder, at Paragraffen i den Form, den nu vil faa, er en ren og skær Uretfærdighed overfor Aalegaardsejerne. Da Lovforslaget var til tredie Behandling i dette høje Ting, stemte jeg imod det, da jeg vilde fri mig for Ansaret ved at deltage i en saadan Lovgivning. Lovforslaget vil nu sikkert blive vedtaget i Folketingets Affattelse, det vil altsaa blive forringet, idet det i Landstingets Affattelse er — det kan jeg godt sige — noget bedre, end skønt Hovedpunktet, som er, at Aalegaards-Overnævnet faar fuldstændig Hals- og Haandsret over Aalegaardretten, er ens i begge Forslag. Vi kan, som sagt, ikke stemme for et saadant Lovforslag og vil ikke have Ansaret for dets Ophøjelse til Lov. Det bliver vel sagtens vedtaget, og det vil sige, at det, som vedtoges i 1907, bliver stadfæstet paa ny, hvilket er meget uheldigt, naar Taleren er om en Lov af denne Beskaffenhed. Der henvises til, at den nedsatte Kommission skal fremkomme med Forslag til dette Spørgsmaals Løsning. Ja, det vil jo vise sig, om det kan løses paa den Maade. Men jeg vil hævde, at nogen Lovgivning i den Henseende er aldeles ikke paakrævet. Loven af 1907 er kun 10 Aar gammel. Aalegaardsspørgsmaalet er absolut Hovedspørgsmaalet. Det er om det, Kravet har lydt fra Fiskernes Side, det er navnlig et Pres fra Fiskernes Side, der har bevirket, at Revisionen er foretaget. Der har ikke været Anledning til at imødekomme dette Krav, Fiskerne er i Virkeligheden ikke tilfredsstillende ved det, der nu sker. Jeg maa fra mit og mine Meningsfællers Standpunkt hævde, at de foreliggende Indstillinger vil give en saare uheldig Lov; vi maa, som sagt, fralægge os Ansvar for en saadan Lovgivning og vil for at frigøre os derfor stemme imod Indstillingerne.

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

Jeg vil gerne overfor hele Rigsdagen udtale en Paaskønnelse, fordi vi nu endelig er naaet saa vidt, at Lovforslaget vil blive vedtaget. Dette Lovforslag har jo været Genstand for en ret indgaaende Forhandling. Som den ærede Ordfører (Maegaard) var inde paa, er det, som det nu drejer sig om, Spørgsmaalet om den

nuværende § 7. Jeg kan ganske henholde mig til de Udtalelser, som den ærede Ordfører fremsatte. Der er ingen Grund til nu at føre en længere Diskussion om dette Spørgsmaal, idet den nye § 7 ikke afviger væsentligt fra den nugældende Lovs § 6, den er kun en Tydeliggørelse af den Praksis, der har været fulgt af Nævn og Overnævn i den Tid, Loven har virket. Jeg vil, som sagt, udtale min Paaskønnelse af det Arbejde, der er gjort af hele Rigsdagen, saaledes at vi nu endelig bliver færdige med Behandlingen af dette Lovforslag. Jeg tror, at det vil bringe Ro i Forholdene, og jeg tror, at Loven i den Skikkelse, den nu faar, vil vække Tilfredshed indenfor Fiskerbefolkningen, og det er af Betydning, at de Love, der bliver vedtaget, modtages med Velvillie fra alle Sider. Jeg tror ikke, at den ærede sidste Taler (Nordby) har Ret i, at Loven vil blive modtaget med Misbilligelse fra Aalegaardsejernes Side.

Ordføreren (Maegaard): Naar det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Nordby) særlig fremdrager, at Bestemmelserne i § 7, 4de Stykke, er meget uheldige, og derfor har stillet Ændringsforslag, vil jeg gøre det ærede Medlem og Tinget opmærksom paa, at den Bestemmelse, det ærede Medlem sigter til, allerede findes i Loven af 4. Maj 1907, den har altsaa virket i 10 Aar, og, saa vidt mig bekendt, har Bestemmelserne, og specielt den Bestemmelse, her er Tale om, i Praksis virket tilfredsstillende, og naar det er Tilfældet, synes jeg ikke, at det ærede Medlem med nogen særlig Ret kan beklage sig. Jeg vil meget henstille til det høje Ting ikke at følge det ærede Medlem.

Til det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (la Cour) vil jeg dernæst sige, at det er min bestemte Opfattelse, at der ikke ved § 7 foretages en Beklipning af den Ret, Fiskeriejerne tidligere har haft, de foretagne Ændringer er kun en Tydeliggørelse af de Bestemmelser, som findes i den bestaaende Lovs § 6. Man bringer Teori og Praksis i Overensstemmelse, idet de Bestemmelser, der nu er optagne i § 7, er Bestemmelser, som efterhaanden har vist sig at være nødvendige i Henhold til den Praksis, der har dannet sig paa disse Omraader, men en Beklipning af bestaaende Rettigheder vil jeg, som sagt, bestemt bestride, at der er Tale om.

la Cour: Naar den højtærede Landbrugsminister udtaler, at Loven sikkert vil